

Čís. 107.

**Nařízení vlády republiky československé
ze dne 28. února 1919****o přídavcích k adjutu praktikantů.**

§ 1.

Praktikanti ve smyslu článku II. uvozovacích ustanovení k zákonu ze dne 25. ledna 1914, z. ř. č. 15, kteří majíce příslušnou plnou kvalifikaci, nemohli vstoupiti do přípravné státní služby, poněvadž konali službu vojenskou, obdrží jako příplatek ku svému adjutu a drahotnému přídavku:

1. trvala-li jejich úhrnná vojenská služba aspoň tři léta, částku rovnající se rozdílu mezi jejich adjutem a nynějším drahotným přídavkem s jedné strany a mezi služným včetně drahotného přídavku úředníků nejnižší hodnostní třídy, která u dotyčné kategorie přichází v úvahu, se strany druhé;
2. trvala-li jejich úhrnná vojenská služba méně než tři, ale aspoň dvě léta, částku ve výši $\frac{2}{3}$ příplatku sub 1. uvedeného;
3. trvala-li jejich úhrnná vojenská služba méně než-li dvě léta, ale aspoň jeden rok, částku rovnající se $\frac{1}{3}$ příplatku sub 1. uvedeného.

Vojenskou službou rozumí se i služba za války konaná podle branných předpisů i služba konaná v Československém vojsku v republice i mimo její území.

Vojenská služba počítá se teprve od té doby, kdy praktikant nabyl příslušné plné kvalifikace.

§ 2.

Praktikanti, kteří do přípravné služby vstoupili, aniž konali vojenskou službu dle § 1, obdrží jako příplatek ku svému adjutu a drahotnému přídavku:

1. činí-li jejich přípravná služba dne 1. března 1919 aspoň dvě léta, částku rovnající se $\frac{2}{3}$ rozdílu uvedeného v § 1, bod 1.;
2. činí-li jejich přípravná služba dne 1. března 1919 méně než dvě léta, ale aspoň jeden rok, částku rovnající se $\frac{1}{3}$ rozdílu v § 1, bod 1, uvedeného;
3. činí-li přípravná služba jejich dne 1. března 1919 méně než jeden rok a mají-li již plnou kvalifikaci, částku 500 K ročně.

Praktikantům, kteří vstoupili do přípravné služby, nemajíce požadované plné kvalifikace, poskytují se přídavky teprve od 1. toho měsíce, který následuje potom, kdy nabyli plné požadované kvalifikace.

§ 3.

Nařízení to nabývá účinnosti dnem 1. března 1919.

§ 4.

Provedením nařízení tohoto se pověřují všechna zúčastněná ministerstva.

Svehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Staněk v. r.

Dr. Hruban v. r.

Dr. Soukup v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Stránský v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Winter v. r.

Čís. 108.

**Nařízení vlády republiky československé
ze dne 28. února 1919****o obmezení výpovědi určitých služebních poměrů.**

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307: Nařízení ze dne 9. ledna 1919, č. 15. Sb. z. a n., jímž obmezena výpověď určitých služebních poměrů, doplňuje a pozměňuje se takto:

§ 1.

Výpovědní lhůta při výpovědích, daných ve smyslu nař. z 9. ledna 1919, č. 15. Sb. z. a n., po 13. lednu 1919 až do vydání tohoto nařízení, prodlužuje se o 6 neděl, předpokládajíc, že nejde o takové výpovědi, při nichž výpovědní lhůta činí nejméně půl roku.

§ 2.

Počínaje 28. únorem 1919 může zaměstnavatel, není-li umluvena delší lhůta výpovědní, dáti výpověď jen ve smyslu § 20 zákona o obchodních pomocnících, zachovávaje výpovědní lhůtu tam stanovenou.

U zřízenců, kteří v den výpovědi byli déle než 10 let nepřetržitě ve služebním poměru, nesmí výpovědní lhůta činiti méně než 3 měsíce. Výpověď musí býti dána tak, aby končila čtvrtletím.

§ 3.

Ustanovení předchozí platí i pro služební poměry osob, jež jsou zaměstnány v zařízeních válečného hospodářství, na př. v ústřednách a svazech válečných, a obstarávají tam práce kupecké neb vyšší práce nekupecké.

§ 4.

Předpisy tohoto nařízení mají platnost pro služební poměry, v nichž ve smyslu nařízení ze dne 9. ledna 1919, č. 14. Sb. z. a n., se pokračuje, pokud jsou pro zaměstnance příznivější.

Zaměstnanci, kteří nejsou příslušníky republiky československé, mají na tyto výhody jen potud nárok, pokud výhody ty dle práva státu,